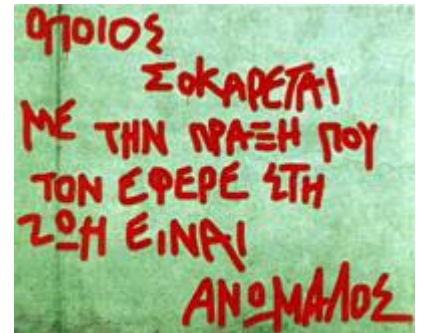

Απορία ευσεβούς χριστιανού: Πάτερ, πρέπει εμείς οι ορθόδοξοι να γιορτάζουμε τα γενέθλιά μας ή όχι;

Αναδημοσίευση τού αυτούσιου άρθρου από το gonja.gr («Ορθόδοξος Χριστιανική Γωνιά») με τίτλο «Πάτερ πρέπει εμείς οι Ορθόδοξοι να γιορτάζουμε τα γενέθλιά μας ή όχι;», προς τέρψιν και αποσβόλωσιν τών αναγνωστών...

Δημοσίευση: Τετάρτη, 07 Οκτωβρίου 2009

Ερώτησις:

Πάτερ πρέπει εμείς οι Ορθόδοξοι να γιορτάζουμε τα γενέθλιά μας ή όχι;

Απάντησις:

Άκουσε παιδί μου γενέθλια δικαιούνται να γιορτάζουν μόνον σε όσους ο Θεός τα προανήγγειλεν όπως π.χ. η γέννησις του Χριστού, η Γέννησις της Παναγίας και του Ιωάννου του Προδρόμου.

Αυτά είναι Θεάρεστα γενέθλια. Τα των λοιπών ανθρώπων τα γενέθλια είναι αμαρτωλά, διότι **κάθε παιδί συλλαμβάνεται με πορνικά παιχνίδια**.

Εάν τα γενέθλια δεν ήταν αμαρτωλά δεν θα βάπτιζαν τα βρέφη. **Όποιοι γιορτάζουν τα γενέθλιά τους, γιορτάζουν την σαρκικήν τους αμαρτίαν.**

Ο Θεός θέλει, να γιορτάζουμε τα Πνευματικά μας γενέθλια και πνευματικά γεννιέται ο άνθρωπος που βαπτίζεται. Και από αμαρτωλός που ήταν γίνεται αναμάρτητος, δηλαδή ψυχικά και σωματικά καθαρός.

Και καλόν είναι αυτοί που σέβονται τον Θεόν να γιορτάζουν την ονομαστικήν τους εορτήν που λέγεται Πνευματική αναγέννησις.

Όλα τα δυτικά Παπικά κράτη, που γιορτάζουν τα γενέθλιά τους είναι σιχαμερά στα μάτια του Θεού, διότι γιορτάζουν τα πορνικά και αμαρτωλά παιχνίδια της συλλήψεώς των.

Όταν ο Ηρώδης γιόρτασεν τα αμαρτωλά γενέθλια, βρήκεν αφορμήν η Σατανάς και τον έβαλεν και έκοψεν το κεφάλι του Ιωάννη του Βαπτιστή, που ολόκληρος ο κόσμος ήταν κατώτερος της κεφαλής αυτής.

Επειδή τα έργα των δυτικών είναι πονηρά, αρέσκονται να γιορτάζουν τα βρώμικα γενέθλιά τους.

Από το βιβλίο: Ιερέως Φωτίου Νικολαΐδη, «Ερωτήσεις και Απαντήσεις Απορίες και Διευκρινίσεις σε θέματα: Θρησκευτικά, πολιτικά, οικονομικά, περιβαλλοντολογικά, στρατιωτικά, διαπλανητικά και ηθικά που είναι χρήσιμα για κάθε άνθρωπο», ΚΑΣΤΟΡΙΑ 1998 - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Για να προλάβουμε τυχόν απορία, σχετικά με το τί ακριβώς εορτάζεται στις ονομαστικές γιορτές των «αγίων» τής Εκκλησίας, απαντούμε: Ο...θάνατός τους (ενίοτε «μαρτυρικός»)..

Με άλλα λόγια, οι ταπεινοί χριστιανοί που φέρουν ονόματα όπως Αθανάσιος, Αντώνιος, Γεώργιος, Νικόλαος, Ανδρέας, Βαρβάρα, Παρασκευή κ.ά. κατά την ονομαστική τους εορτή, δεν γιορτάζουν το όνομά τους, αλλά τον θάνατο τού «αγίου», ο οποίος, λαμβάνοντας υπόψιν το βρόμικο ιστορικό τού Χριστιανισμού, θα ήταν έκπληξη, αν δεν πρόκειται για κάποιον παράφρονα ή εγκληματία, ή ακόμα και για κάποιο εντελώς ανύπαρκτο πρόσωπο. Αν αναλογιστεί βεβαίως κάποιος και το γεγονός, ότι κάποιοι «άγιοι» τιμώνται από την Εκκλησία, πάνω από μία φορά τον χρόνο, ενδεχομένως να βρεθεί σε κάποιο λογικό αδιέξοδο.

Καμμία έκπληξη. Ανέκαθεν τα χαρακτηριστικά θεολογικά γνωρίσματα τού Ιουδαιοχριστιανισμού ήταν το σκοτάδι, η θλίψη, η νεκρολαγνεία, το ψεύδος, η ανωμαλία και η παράνοια.